Dodatek do „Głosu Wąbrzeskiego"

ROLNIK

Rok. II | DODATEK POŚWIĘCONY SPRAWOM ROLN.-CZYM. ORGAN T.R.P. | NR 14

KOMUNIKATY T.R.P.

KOMUNIKAT 46.

Podajemy członkom P. T. R. powiatu wąbrzeskiego do wiadomości, że Sekretarjat P. T. R. w Wąbrzeźnie nie będzie czynny w dniach 17 i 18 września spowodu zjazdu Instruktorów i Sekretarzy Tow. Rol. Pow. w Toruniu.

KOMUNIKAT 47.

Pp. Sekretarzy uprasza się o nadsyłanie protokułów zebrań miesięcznych Kółek Roln. zaraz po ich odbyciu do Tow. Roln. Pow. w Wąbrzeźnie.

KOMUNIKAT 48.

Zdarzają się niejednokrotnie wypadki, że sekretarjat T. R. Powiat. załatwia sprawy petentów, którzy nie są członkami Kółek Rolniczych, wobec tego Zarząd T. R. P. poleca pp. prezesom Kół. Rol. by pp. sekretarze K. R. nadesłali do sekretarjatu spis członków.

KOMUNIKAT 49.

Z powodu konieczności bliższego zaznajomienia się Kółkami Rolniczemi i w celu zaprowadzenia porządku w terminach zebrań Kółek Rolniczych proszę pp. sekretarzy o podanie w którą niedzielę w miesiącu odbywają się zebrania Kółka Rolniczego.

Zarząd P. T. R.
(—) Klimek wiceprezes
(—) Ewertowski sekretarz

Zapisz się na członka T. R. P.

ROLNICY SPRZEDAJĄCY SWOJE PRODUKTY NA TARGACH NIE OPŁACAJĄ PODATKU PRZEMYSŁOWEGO.

W ślad za poprzedniemi komunikatami w tej samej sprawie, Pomorskie Towarzystwo Rolnicze zawiadamia niniejszem swych członków, że okólnik Ministerstwa Skarbu Nr. 19024-4 z dnia 29. 5. br., ostatecznie wyjaśnia sprzedaż produktów rolnych wyprodukowanych przez rolników, z wozów na targach w ten sposób, że jest ona wolna od podatku przemysłowego, jako sprzedaż dorywcza na podstawie ustawy z 15. 7. 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550, art. 3, pkt. 11.

ZALEGŁE PODATKI PAŃSTWOWE SPŁACANE BYĆ MOGĄ W NATURZE!

Zgodnie z zarządzeniem Ministrów Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 czerwca 1934 r. Monitor Polski Nr. 130 poz. 199) termin 1. 10. 1931 r. ustalony dla spłaty zaległości podatków państwowych świadczeniami w naturze, został przesunięty do dnia 1 stycznia 1933 r. Na mocy tegoż rozporządzenia spłacane być mogą w naturze zaległości w podatkach państwowych, powstałe do dnia 1 stycznia 1933 r.

Celem przypomnienia podajemy ważniejsze wytyczne powtórnie.

Podatnik mający zamiar spłacenia podatków państwowych w sposób podany, winien złożyć piśmienne zgłoszenie na odpowiednim formularzu do Wydziału Powiatowego bezpośrednio lub przez Zarząd gminy. W zgłoszeniu należy podać: 1) wysokość zaległości podatkowej wraz z należnościami ubocznemi (kary za zwłokę wzgl. odsetki za odroczenie oraz koszty przymusowego ściągnięcia) na jaką płatnik zobowiązuje się dostarczyć kamieni i żwiru, 2) na jaką drogę; 3) termin wykonania. Odpowiednie formularze można otrzymać w biurze Zarządu Drogowego Wydziału Powiatowego.

Wydział Powiatowy sprawdzi, czy sposób wyrównania zaległości podatkowej odpowiada zamierzonemu programowi robót, wyznaczy miejsce wykonania i jednocześnie wyda tymczasowe zaświadczenie, stwierdzające zakres świadczeń, ich równowartość pieniężną i termin wykonania. Na podstawie takiego zaświadczenia tymczasowego właściwy Urząd Skarbowy zawiesi postępowanie egzekucyjne odnośnie zaległości podatkowych do wysokości kwoty, jaką płatnik wniesie w naturze i to aż do terminu podanego w zaświadczeniu.

Po wykonaniu dostawy przez płatnika Wydział Powiatowy wyda płatnikowi zaświadczenie, które Kasa Urzędu Skarbowego przyjmie jako wpłatę gotówką i wyda podatnikowi pokwitowanie na sumę wskazaną w zaświadczeniu.

Na poważne ulgi, wprowadzone rozporządzeniem z dnia 14. 6. 1934 r. zwracamy uwagę Szanownych Czytelników naszych.

ANKIETY ZAGRANICZNYCH UCZELNI O POMORSKICH GOSPODARSTWACH ROLNYCH.

Od pewnego czasu do różnych gospodarstw napływają ankiety zagranicznych szkół rolniczych, które zwracają się do rolników z prośbą o dostarczenie danych, rzekomo potrzebnych

dla badania o przeprowadzonej na Pomorzu przebudowie ustroju rolnego (reformie rolnej).

Wobec tego, że kwestjonarjusze te, rozsyłano do pp. rolników, mogłyby być przez odnośne sfery wykorzystane w nieznanych bliżej celach, Pomorskie Towarzystwo Rolnicze przestrzega swych członków, aby odpowiedzi na nie nie udzielali, lecz aby kierowali zainteresowanych do Towarzystwa, które chętnie udzieli wszelkich informacji.

-X-

KOMUNIKAT

w sprawie tegorocznych targów remontowych na Pomorzu.

Pomorska Izba Rolnicza podaje niniejszem do wiadomości, że zakupy koni remontowych na Pomorzu w okresie III-cim roku budż. 1934/35 odbędą się w niżej podanych terminach i miejscowościach:

8. w środę, dnia 7 listopada br. o godz. 10,00 w Nowemmieście, pow. Lubawa,

9. w czwartek, dnia 8 listopada br. o godz. 10,00 w Jabłonowie, pow. Brodnica,

10. w piątek, dnia 9 listopada br. o godz. 10,30 w Kowalewie, pow. Wąbrzeźno.

Określenie typów koni remontowych, wzrostu, wieku i ceny.

Typ koni	Wzrost	CENA
Wierzchowy W-1	od 150 cm	od 950 zł do 3000 zł
Wierzchowy W-2	od 146 cm	od 700 zł do 900 zł
Artylerji konnej AK	od 151 cm	od 950 zł do 3000 zł
Artyleryjski ciężki AC	od 153 cm	od 700 zł do 1000 zł
„ lekki AL	od 148 cm	od 700 zł do 900 zł
„ obniżony	od 145 cm	od 300 zł do 600 zł

Obwód klatki piersiowej musi przewyższać wzrost najmniej o 10 proc. miary wzrostu konia. Obwód kości nadpęcinowej (mierzonej na ⅓ swej długości) wynosić powinien najmniej 18 cm.

Konie remontowe będą kupowane w wieku od 3½ lat (urodzone w 1931 r.) do lat 6 włącznie. Konie w wieku od 7—8 lat mogą być kupowane tylko pełnowartościowe i zdatne odrazu do użytku.

Zakup koni i wypłata należności.

Przy zakupie koni remontowych będą stosowane następujące zasady szacowania koni oraz wypłacanie należności:

§. 1. *Ceny za konie kupowane od hodowcy lub Związku Hodowców Koni.*

Pełną cenę szacunkową ustaloną przez Komisję Remontową będzie wypłacać się wyłącznie za konie wyhodowane przez sprzedawcę, tj. urodzone i wychowane u niego lub też nabyte przed dniem 1 września roku następnego po urodzeniu konia, a następnie wychowane przez sprzedawcę, aż do chwili przedstawienia konia Komisji Remontowej, pod następującemi warunkami:

1) Sprzedawca winien przedstawić zaświadczenie, że jest członkiem jednego ze związków hodowców koni zrzeszonych w Naczelnej Organizacji Hodowców Koni w Polsce.

2) Sprzedawca obowiązany jest przedstawić dowód, że koń jest własnej jego hodowli, to jest, że urodził się i został wychowany u niego, albo też został nabyty przed dniem 1 września roku następnego po urodzeniu konia, a następnie był wychowany przez sprzedawcę, aż do chwili przedstawienia konia Komisji Remontowej.

Za miarodajny dowód urodzenia konia u sprzedawcy uważane będzie jedno z niżej wymienionych zaświadczeń.

A. Świadectwo stanowienia klaczy z należycie potwierdzonym na odwrocie dowodem urodzenia źrebięcia — wydane przez Państwowe Zakłady Chowu Koni, lub właściciela ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w ustawie z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 113).

B. Świadectwo o wpisaniu koni do księgi stadnej koni, prowadzonej pod nadzorem Ministerstwa Rolnictwa i R. R. w myśl zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie ksiąg stadnych koni („Monitor Polski" Nr. 293, poz. 390).

C. Zaświadczenie wydane przez związki hodowlane, zrzeszone w Naczelnej Organizacji Związków Hodowli Koni w Polsce, urzędy gminne, izby rolnicze, oraz organizacje rolnicze stwierdzające, że przedstawiony Komisji Remontowej koń jest urodzony u sprzedawcy.

Za miarodajne dowody, stwierdzające, że koń został nabyty przez sprzedawcę przed dniem 1 września roku następnego po urodzeniu konia, a następnie był wychowany przez niego aż do chwili przedstawienia Komisji Remontowej — uważane będą:

a) zaświadczenia wydane swym członkom przez związki hodowlane, zrzeszone w N. O. Z. H. K. w Polsce,

b) zaświadczenia wydane przez urzędy gminne, izby rolnicze oraz organizacje rolnicze.

§ 2. *Ceny za konie kupowane od sprzedawców niezrzeszonych.*

Sprzedawcy, który nie przedstawi zaświadczenia wymienionego w § 1 pkt. 1, należy zmniejszyć cenę zakupu konia o 5 proc. od ceny szacunkowej ustalonej za danego konia przez kupującą Komisję Remontową. Konie te jednak odpowiadać winny wymaganiom wymienionym w pkt. 2 § 1.

§ 3. *Ceny za konie niehodowlane.*

Konie wyhodowane nie przez sprzedawcę mogą być kupowane, ale według szacunku niższego, a mianowicie:

1) za cenę niższą o 10 proc. od ceny szacunkowej ustalonej przez kupującą Komisję Remontową, o ile zostały nabyte przez sprzedawcę conajmniej 6 miesięcy przed przedstawieniem konia Komisji Remontowej. Powyższe musi być potwierdzone pisemnem poświadczeniem jednej z niżej wymienionych instytucyj:

a) Związek Hodowców zrzeszonych w N. O. Z. H. K. w Polsce,

b) Urzędy Gminne,
c) Izbę Rolniczą;

2) za cenę niższą od 15 do 30 proc. od ceny szacunkowej, ustalonej według uznania Komisji Remontowej, o ile zostały nabyte przez sprzedawcę w terminie późniejszym niż na 6 miesięcy przed przedstawieniem konia Komisji Remontowej.

§ 4. *Dodatki hodowlane.*

pkt. 1. Dodatki hodowlane ustanawia się dwóch kategoryj:
wyższej — 15 proc. od ceny szacunkowej konia,
niższej — 5 proc. od ceny szacunkowej konia.

pkt. 2. Dodatki hodowlane wypłacane będą tylko tym hodowcom, którzy przedstawią zaświadczenia, wymienione w § 1, pkt. 1.

pkt. 3. Dodatki hodowlane 15 proc. (wyższej kategorji) od ceny szacunkowej konia wypłacane będą za konie, na które przedstawione zostanie jedno z niżej wymienionych świadectw:

A. Świadectwo wymienione w § 1 pkt. B.
B. Świadectwo stwierdzające, że sprzedawany koń pochodzi:

a) po wiadomym (x) ogierze ras szlachetnych, co powinno być stwierdzone w myśl § 1 pkt. 2 A, lub też sprzedawca konia przedstawi zaświadczenie, że wyż. wymienione dowody zostały złożone w redakcji księgi stadnej, celem wpisania konia do księgi stadnej koni, prowadzonej pod nadzorem Ministerstwa Rolnictwa i R. R., w myśl zarządzenia Min. Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie ksiąg stadnych koni („Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390.)

b) oraz od matki, zarejestrowanej w związkowych księgach hodowlanych i posiadającej pozatem przynajmniej jednostronnie udowodnione pochodzenie; okoliczności powyższe stwierdzone być winny zaświadczeniem właściwego związku hodowców koni zrzeszonych w N. O. Z. H. K. w Polsce.

pkt. 4. Dodatki hodowlane 5 proc. niższej kategorji (od ceny szacunkowej konia wypłacane będą za konie, na które przedstawione zostaną świadectwa, stwierdzające, że pochodzą po wiadomych ogierach (x) lecz od matek niewiadomego pochodzenia.

Okoliczności powyższe stwierdzone być winny zaświadczeniem jednego ze związków hodowców koni zrzeszonych w N. O. Z. H. K. w Polsce.

§ 5. *Dodatki hodowlane wypłacane będą w miarę posiadanych na ten cel kredytów.*

§ 6. *Dostarczenie niezbędnych dokumentów należy do sprzedawcy konia.*

Sprzedawca winien dostarczyć dokumenty konia Przewodniczącemu Komisji Remontowej w czasie sprzedaży, gdyż pełna cena szacunkowa i dodatek hodowlany mogą być przyznane za sprzedanego konia tylko podczas zakupu. Przedstawione, na sprzedanego konia dokumenty, po zakupie nie będą uwzględniane.

(x) Wyjaśnienie określenia „ogier wiadomy":

Za ogiera wiadomego uważane będą w myśl niniejszych przepisów:

a) ogiery Państwowych Zakładów Chowu Koni,

b) ogiery wpisane do ksiąg stadnych koni prowadzonych pod nadzorem Min. Roln. i R. R. w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie ksiąg stadnych koni („Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390),

c) ogiery, na które wydane zostały świadectwa uznania w myśl ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 113).

§ 7. *Przejście zakupionego konia na własność Skarbu Państwa.*

Przejście konia, zakupionego przez Komisję Remontową na własność Skarbu Państwa następuje z chwilą podpisania przez sprzedawcę zobowiązania, ostateczny odbiór konia od sprzedawcy następuje w czasie i miejscu każdorazowo wskazanem przez Przewodniczącego Komisji Remontowej i podanem do wiadomości sprzedawców.

Do czasu ostatecznego odbioru sprzedawca jest odpowiedzialny za mogące nastąpić uszkodzenie konia, sprzedanego Komisji Remontowej, zmniejszające lub uniemożliwiające zdolność konia do służby wojskowej. Każdy koń zakupiony przez Komisję Remontową powinien być zaopatrzony przez sprzedawcę w parcianą uździenicę oraz mocny powróz.

Konie zakupione przez Komisję Remontową stają się własnością Skarbu Państwa z zastrzeżeniem, iż w razie ujawnienia w ciągu 14-tu dni ukrytej wady lub choroby, umowa kupna-sprzedaży rozwiązuje się automatycznie, a sprzedający obowiązany jest wówczas do odebrania konia spowrotem i do zwrotu wpłaconej mu za konia sumy.

Pozatem hodowca winien dostarczyć jedno ogólne zaświadczenie, wystawione przez Urząd Gminy wzgl. Obszar dworski, że dana stadnina jest wolna od chorób zakaźnych przenoszących się przez zwierzęta jednokopytowe.

Zaświadczenia o przynależności hodowcy do Pomorskiego Związku Hodowców Konia szlach. półkrwi i że dany koń remontowy pochodzi po klaczy zapisanej w księdze stadnej wydaje dla swych członków sekretarjat Pom. Związku Hodowców Konia szlach. półkrwi — Toruń, ul. Sienkiewicza 10. Po zaświadczenia te należy się zwracać do Związku dość wcześnie.

POMORSKA IZBA ROLNICZA

Sprawozdanie
Z Jarmarku Wełny Odbytego w dniu 14 sierpnia 1934 r.

Zgłoszono 178 partyj wynoszących 81.117 kg.
Z tego nadeszło 176 partyj wynoszących 79 914 kg.

Z następujących województw:
Województwo Poznańskie . . . . 71 partyj

„ Pomorskie . . . . 45 „
„ Łódzkie . . . . . . 11 „
„ Warszawskie . . . 18 „
„ Kieleckie . . . . . 17 „
„ Lubelskie . . . . . 4 „
„ Wołyńskie . . . . . 2 „
„ Tarnopolskie . . . . 2 „
„ Lwowskie . . . . . . 1 „
„ Białostockie . . . . . 5 „

Wobec spadku cen do 40% na rynku światowym w handlu wełną tendencja na Jarmarku w Poznaniu była dla wełn pielęgnowanych utrzymana, dla wełn gorszych słabsza, a dla jagnięcych okazywano mniejsze zainteresowanie.

Naogół nadesłane partje były bardzo niejednolite. Należy sądzić, że susza i przez nią spowodowane zakurzenie wełn, brak paszy i wskutek tego złe odkarmianie owiec wpłynęło na znaczne pogorszenie wełn, co spowodowało obniżkę cen za niepielęgnowane wełny.

Szereg dobrych partyj zostało nie sprzedanych wskutek podania przez producentów zbyt wysokiego limitu.

Sprzedano 111 partyj wynoszących 41.174 kilogramów.

Dla orjentacji podajemy przeciętne ceny osiągnięte za wełny dobre i za wełny zaniedbane:

	Dobre:	Zaniedbane:
AA	— 2,40 zł. za kg.	2,20 zł. za kg.
A .	— 2,95 zł. za kg.	2,30 zł. za kg.
A jagn.	— 2,90 zł. za kg.	2,20 zł. za kg.
AB	— 3,00 zł. za kg.	2,35 zł. za kg.
B	— 2,95 zł. za kg.	2,30 zł. za kg.
C_1	— 2,90 zł. za kg.	2,50 zł. za kg.
C_2	— 2,85 zł. za kg.	2,45 zł. za kg.
D	— 2,70 zł. za kg.	2,20 zł. za kg.

Wełny mieszane — 2,20 zł. za kg.
karakuły — 2,25 zł. za kg.

Zapotrzebowanie na wełnę jest nadal duże. Szereg odbiorców wyraziło chęć kupowania w najbliższym czasie pozostałych ze składnicy wełn z wolnej ręki. — P. T. Hodowców prosimy wobec tego o przysłanie na składnicę wszystkich wełn po strzyży.

Następny Jarmark odbędzie się we wtorek dnia 23 października br.

Za Prezydenta:
(—) **M. Krzyżankiewicz Dyrektor.**

KOMUNIKAT ZWIĄZKU GOSPODARCZEGO SPÓŁDZIELNI MLECZARSKICH W POZNANIU.

SYTUACJA NA RYNKACH ZBYTU.

Masło.

Ubiegły tydzień sprawozdawczy od 28. 8. do 3. 9. 1934 minął tak zagranicą jak i w kraju przy bardzo spokojnej tendencji. Znaczne dostawy na rynek angielski zarówno z krajów europejskich jak i z krajów południowej części kuli ziemskiej oddziałują deprymująco, skutkiem czego ceny ulegają stopniowo zniżce. Masło polskie z braku standartu notowane jest najtaniej po 60—62 sh za cwt loko Londyn, jednak transakcje zawierano już po części poniżej 60 sh w szczególności w odniesieniu do II gat., których zbyt napotyka na coraz większe trudności. Kopenhaga obniżyła notowanie w dniu 30. 8. 34 z 182 na 176 koron za 100 kg.

Położenie na rynku krajowym wybitnie się pogorszyło nietylko skutkiem obniżenia notowań angielskich, lecz również i to w głównej mierze skutkiem znacznego okrojenia premji eksportowej począwszy od bieżącego miesiąca. Krajowe hurtowe ceny nie przewyższają już na ogół zł. 2.— za kg. Poznań notuje w półhurcie zł. 2.20—2.30, w detalu zł. 2.60 za kg. I gatunku, Katowice około zł. 2.20 w drobnym hurcie.

Jaja.

Dostawy nieznaczne spowodowały przy normalnej konsumcji mocną tendencję. W Poznaniu notowano zł. 1.00—1.05 w drobnym hurcie, zł. 1.10 w detalu za mendel świeżego towaru.

IMPORT ZIEMNIAKÓW POLSKICH DO FRANCJI.

Import ziemniaków w ciągu 5 miesięcy, od stycznia do maja włącznie przedstawia się w sposób następujący:

w r. 1931 — 3.212.051 k. m., w tem z Polski — 408.210 k. m.

w r. 1932 — 1.329.941 k. m., w tem z Polski — 241.287 k. m.

w r. 1933 — 213.481 k. m., w tem z Polski — 67.360 k. m.

w r. 1934 — 393.944 k. m., w tem z Polski — 116.302 k. m.

W roku bieżącym daje się zaobserwować poważne zwiększenie dowozu z Polski, przy stosunkowo bardzo nieznacznym wzroście ogólnego importu ziemniaków do Francji.

Należy jeszcze zwrócić uwagę na kwestję opłaty celnej. Wprowadzona dekretem z dnia 20-go stycznia 1933 r. podwyżka ogólnej i minimalnej stawki celnej obowiązuje do dnia 1-go października 1934 r., to znaczy, iż do tej daty towar polski clony będzie po 30 franków od 100 kg brutto. Dziś nie da się jeszcze przewidzieć, czy władze francuskie taryfę tę i nadal utrzymają, czy też wprowadzą w niej jakąś zasadniczą zmianę.

Celem ułatwienia zorjentowania się w obecnej sytuacji, podajemy poniżej oficjalne notowania cen ziemniaków na Halach Paryskich z dnia 27. 7. 1934 r.:

Holenderskie — za 100 kg od 80 do 110 fr.

Holenderskie czerwone — za 100 kg od 120 do 140 fr.

Esterlingen — za 100 kg od 65 do 75 fr.

Według wiadomości podawanych z Bordeaux ceny ostatnio kształtowały się zwyżkowo: 70 do 80 fr. za Esterlingi. W innych miejscowościach notowano tenże gatunek po 55 do 65 fr. loco stacja załadowcza.